

قیام ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

از زبان دکتر علی شریعتی

حسینی مسکان

آقا سید علی آقا

گشکته و اسباب!

یک روزا زروزهای آوریل بود، سرد و روشن. صدای زنگ ساعت های بزرگ شهر، یک بعد از ظهر را اعلام می کرد. "وینستون اسمیت" در حالیکه چانه اش را در گریبان فرو برده بود تا از سوز سرما محفوظ بماند، از در بزرگ شیشه ای که روی پلاک آن نوشته شده بود "خانه حقیقت" گذشت. "هال" بیوی کلسم پخته و قالی کهنه میداد. در انتهای آن، یک تصویر بسیار بزرگ رنگی روی دیوار نصب شده بود. تصویری از یک مرد میانسال با سبیل های مخیم سیاه رنگ که خطوط چهره و بطرز بیباکی رتوش شده بود.

بقیه در صفحه ۱۲

نامه سرگشاده بازگان

سراب پیروزی

مهدی با زرگان در نامه ای سرگشاده خطاب به ها شمی رفتنجان، رئیس مجلس شورای اسلامی به تاریخ سوم بهمن، رهبران جمهوری اسلامی را به خاطر سوء اداره جنگ به شدت به با دانستگرفت و آن ها را متهم کرده که شهرهای ایران را بدون پوشش هوایی در برابر بمباران های عراقی بی دفاع گذاشته اند.

بقیه در صفحه ۱۱

پیام رادیویی دکتر شاپور بختیار

به ملت ایران

برود جزو بیرونی و خون مرگ و وحشت، فقر و ذلت شمری نخواهد داشت. شما حق دارید از من بپرسید که کار ما در این مدت چه بوده است؟ با تمام نارسائی ها و وسائلی ناقصی که در اختیار داشتیم، این شاید خون خوار و دستگناه حرامی پرور را به دنیا معرفی کردیم. از مغرب آمریکا تا کرانه های خلیج فارس، به تشریح وضع رقت بار ایران و خطرات توسعه و گسترش افکار رضا نسانی او، که بر هم زنده صلح و آرامش منطقه است، پرداخته ام.

بقیه در صفحه ۲

نمی گردم و به علل ظهور یک روحانی نمای منحوس اثاره نمی کنم. با اینحال، باید برای شما روشن شود که چه کسانی در این ماجرا دخالت دارند و چگونه تمام تلاش های ما و فداکاریهای شما، تاکنون به نتیجه مورد انتظار نرسیده است. قبل از شروع جنگ هم، گستاخی ها و نعره های خمینی آئینده تار یکی را برای ملت ایران خبر میداد. پس از اندک مدتی صحبت از دفاع وطن اسلامی و ترویج اسلام را به میان کشید و هدف خود را تسخیر قدس و فراستن پرچمی اعلام نمود که عملاً هر جا

خواهران و برادران عزیز، در هشتمین سال حکومت ایران سوز خمینی و همکاران جنایتکارش و در زمانی که همه روزه مدها نغرایرانی در شهرهای ما و هزاران نفر در بلاق های عراق کشته می شوند، کدام ایرانی - از هر دسته و فرقه ای که باشد - میتواند از خود بیسی تفتاوتی و یا خون سردی نشان دهد. نتایج "حکومت الله" خمینی و انقلاب فدا یرانی او را، هم کشور به خاک و خون کشیده، خودمان و هم تمام ملل جهان از نزدیک و دور می بینند. به گذشته باز

نظارات ضد جنگ

در مونیخ

روز شنبه ۱۸ بهمن ۶۵ - ۷ فوریه ۸۷ به دعوت و احشهری نهضت مقاومت ملی ایران شایه مونیخ، صدها تن از ایرانیان جلای وطن کرده، در مقابل کنسولگری جمهوری اسلامی در شهر مونیخ واقع در آلمان گرد آمدند و طی شعاریها بی هشت سال حکومت توائم با جنایت و کشتار رژیم ولایت فقیه و دامه جنگ خانمانسوز کتونی را محکوم کردند. در این راهپیمائی اعتراض آمیز، ایرانیان پلاکارد های فدر رژیم خمینی، پرچم ایران و تصاویر دکتر شاپور بختیار را با خود حمل می کردند و شعاریها دادند: تا بودی خمینی، استقرار آزادی، شعار ملت ما است.

بقیه در صفحه ۵

فریبی زیر نام پاد زهر کمونیسم

هادی بزاز

هوا پیما ربا و آدمکش فلسطینی در آلمان فدرال، ظهور شایه ها شایه حاکمی از یک تدارک وسیع تروریستی در اروپای باختری و پیش از آن شدت گرفتن عملیات جنگی در کناره های شط العرب نزدیک بصره و جبهه های میانی که بنا بر تخمینی در همدان دو هفته اول بیش از صد هزار کشته و زخمی و ناقص العضو (تنها سهم ایران) بجای گذاشت، سلسله حوادثی است که منطقیاً باید "معماران پل ارتباطی با رژیم آیت الله" و کاشفین "رگه های اعتدال و میان روی" را قانع کرده باشد که به روی پای کاذبی دل بسته و سخت به بیراهه رفته اند. با اینهمه پیدا است، این جماعت را تا بیداری کامل فاصله بسیار است.

بقیه در صفحه ۳

موج تازه ای آدم ربائی در لبنان و مخصوصاً پس از دستگیری محمد علی حماد

پناهندگی سیاسی

بنا به تخمین ها بین یک و نیم تا دو میلیون ایرانی در خارج از کشور بصرمی برند، با زهم بنا به تخمین ها ده ها هزار تن از این ایرانیان، در کشورهای میزبان به عنوان پناهنده سیاسی زندگی می کنند. در حقوق بین المللی، بنا به تعریف، پناهنده کسی است که آگریه کشورش با زگردن خطر مرگ یا زندانی شدن روبروست، بی آنکه امکان آن را داشته باشد که مظبق موازین مندرج در اعلامیه حقوق بشر، از خود دفاع کند.

بدین ترتیب پناهندگی سیاسی یک روی سکه ای است که روی دیگر آن رژیم می تشکیل می دهد که نه تنها به اصول مندرج در منشور سازمان ملل و اعلامیه حقوق بشر، بلکه به قوانین خود نیز بی اعتناست. تا رژیمی به درست چنین شهرتی پیدا نکند، کشورهای دیگر درخواست پناهندگی سیاسی شهروندان آن را قبول نمی کنند. بقیه در صفحه ۴

تدبیر وزیران یا کرامات اولیاء؟

در صفحه ۶

قیام ایران

دو هفته

اخیراً "هسته های نهضت مقاومت ملی ایران در داخل کشور، که ما موریتست توزیع قیام ایران در سطح مملکت را بر عهده دارند - به ملاحظه مشکلات توزیع نشریه در قطع کنونی - پیشنهاد کرده اند که کوتاه شده مقالات قیام ایران، در قطع کوچک چاپ و برای آنها ارسال گردد تا بر مشکلات و خطرات کنونی توزیع فائق آیند.

بقیه در صفحه ۲

پشت جبهه اسلامی

از یاد بایران

رفسنجانی در یکی از تازه ترین خطبه های نماز جمعه به صراحت گفت که رژیم تهران همه توان خود را و همه امکانات کشور را به خدمت جبهه ها در آورده، پشت جبهه را تقریباً به حال خود رها کرده است. وی اقرار کرده است که رژیم به هیچ روی توانائی دفاع از شهرها را در برابر بمبارانهای هوایی ندارد. او از مردم خواسته است که برای خود پناهنگانها را درست کنند که به آسانی قابل ساختن باشد. این اعتراف ها، سوای بسیاری چیزهای

دیگر، دم خروس تبلیغاتی رژیم تهران را نشان می دهد. نشان می دهد که برخلاف نویدهای اوائل امسال، تا پایان سال جاری نیز پیروزیی در کار نخواهد بود. نشان می دهد که نیروی هوایی عراق حتی بخش قابل ملاحظه ای از نیروی هوایی خود را در جنگ هنوز بکار نگرفته است. نشان می دهد که ایرانی ها و کشتارهای اخیر فقط می توانند پیشدرآمدی و کشتاری از آن نوع باشد که، خاصه در جنگ جهانی دوم، شهرهای اروپایی را اروپا را به تلی از خاک مبدل ساخت.

بقیه در صفحه ۴

بقیه از صفحه ۱

رونا لدریگان پس از افشای معاملات پنهانی با رژیم تهران در پیام مسیخته نوا مبرخود (که بخلاف میل باطن وزیر فشا را فکر عمومی به ایراد آن ناگزیر شد) - بتکرار برراره رفته و اثبات این نظریه ای فشرده که "فروش یک" محصولی کوچک (اسلحه به رژیم تهران در اساس ربطی به مسئله یگروگانها نداشته است،

بلکه قصد اصلی در این برنامہ، ایجاد ارتباط با عناصر " میانه رو معتدل " و تقویت این گروه در مقابل جناح متعصب و تندروی رژیم بوده است و بنا بر این، آزادئی چندتن از گروگانها را در قیاس با بنیاد هدف، نیا بدیش از یک دست آورد فرعی و جنبی تلقی کرد. " از زمان ایراد این سخنرانی تا آغاز حملات تازہ نیروهای جمهوری اسلامی به بصره (کربلائی چهار) - تقریباً تمام مباحث و بررسی های کنگره و تحلیل ها و گزارش ها و مصاحبه های کبی وقفه در مطبوعات و رادیوها و تلویزیون های آمریکا انتشار می یافت، منحصر " در خط برش های از این گونه بود که :

- آیا اعضاء شورای امنیت ملی و شخصی رئیس جمهوری پیش و پیش از دستگیری به گروگانها - فقط بر تقویت گروهی مشخص در پیکره ای جمهوری اسلامی اصرار داشته اند؟ و اما حکایت واقعی این است که علی رغم انبوه شواهدی که بر ضد ادعای کاخ سفید ردیف شده اند، آن چه تا حال به دوام این قبیل بگو مگوها میدان داده و بر کوره ای جدال ها دمیده است، تنها خودداری رئیس جمهوری از اعتراف به خطا و اصرار بر بقای تنی چند از طرفیانی، مخصوصاً " حفظ دونا لدریگان (مشاوران موراجرائی کاخ سفید) بوده است .

یک مورد از زدها نمونه مباحثی که در این گونه زمینه ها بلا استثناء در مطبوعات آمریکا می چشم می خورد مقاله ایست " آشکارا میبخت به خشم، بقلم ریچارد کهن روزنامه نگار پرنام این کشور که تمام استدلال خود را متوجه اثبات این نظر ساخته است که :

" رئیس جمهوری در ادعای خود صادق نیست و تنها برای آزادی گروگانها معا مله کرده است و آنچه این روزها اتفاق می افتد نتیجه ای مستقیم جایزه به تروریست هائی است که آدمی دزدند و باج می خواهند .

" کهن " با اشاره به گروگان گیری های اخیر می نویسد : " اگر زتک تک این گروه های تروریستی سؤال کنید که چرا آمریکا ثیان و بطور کلی شهروندان کشورهای غرب را به اسارت می برید ، جواب خواهند داد : برای آنکه ، امتیازی به چنگ آوریم .

" کهن " اضافه می کند : " آن چه تاکنون مسلم شده ، ماء موریت مک فارلین در تهران ناظر بر آنجا مسه معا مله بوده است ؛ - در قبال سلاحهایی که با خود حمل کرده است ، آزادی " همه " گروگانهای آمریکائی را بدست آورد .

- پس از پایان این مرحله دومین هواپیما را با سلاح های بیشتر روانه تهران کند

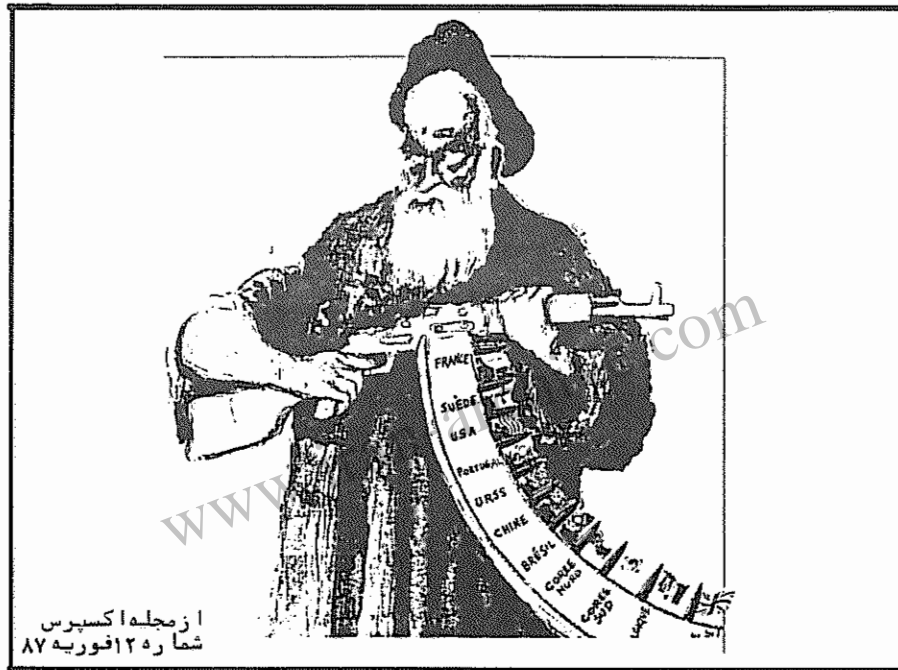
فریبی زیر نام پادزهر کمونیسسم

و به از آن جسد با کلی (رئیس سرویس سی - آی - ای در لبنان) را تحویل بگیرد ...

- و در پی این اقدام پروا ز سومین هواپیمای حامل اسلحه را بسوی تهران اجازت دهد ؛ نویسنده می گوید " فهم مطلب دشوار نیست و اینهمه را می توان در یک عبارت گنجانند " معامله ای بسوی آزادی گروگانها صورت گرفته است " و ایمن واقعیتی است که کاخ سفید از قرار به آن امتناع می کند و البته افراد خاص و مثلاً " دیپلماتهای آمریکا می نیز که در حوزه ی خبر قرار دارند، چنین " سیاسی " رانندگی می کنند زیرا میدانند، در آخریسن مرحله ، با پرداخت باج و جایزه ای به آدمکشان و آدم دزدان جان آنها را

این اگر مقصود، رهایی از این تراژدی آزار دهنده است، باید از این وقایع درس گرفت و درس بزرگ این است که رئیس جمهوری بروا تعیت اعمال خود اعتراف کند و در عین حال خود را از حلقه ی آدم های " بله بله قربانگو " و رها کند و اگر چنین نکند، همچنان بصورت یک گروگان، در بند مشورت های نسجیده و شوم ترا آن غرانش شخصی خویش باقی خواهد ماند .

گفتیم، تا سه هفته پیش یعنی تا آغاز یورش های تازه به بصره و موج گروگانگیری، مسیر اصلی تحلیل های مطبوعاتی و رادیوتلوویزیونی و حتی بررسی ها و باج جویی های کنگره منحصر " به اینگونه مباحث تعلق داشت، ولی در جریان

از مجله اکسپرس شماره ۱۲ فوریه ۸۷

وقایع اخیر کما " مشهود است که بخلاف آن چه از زبان زما مداران کاخ سفید (هدف اصلی) تبلیغ شده است آهسته آهسته مسائل جدی تر و اصولی تری توجه عمومی را جلب می کند و جای جاسای پرسش های از این قبیل مطرح میشود که : - آیا اصولاً " شناخت یک قشر معتدل و میانه رو (و هوای خواد نزدیکی به غرب) درون رژیم آیت اللهها ، بر یک تحقیق مطمئن و قابل اعتنا متکی است ؟ و یا نه - بیک سلسله ظواهر فریبنده بند بوده است ؟

- آیا " معماران پل ارتباطی " به صرف اینکه جماعتی از آخوندها به دوستی با غرب " چراغ زده اند " بیگدار خود را به آب سپرده اند ؟

" فردریک - و اکسیلگارد " کارشناس برجسته ای مسائلی و رومیانه در مرکز مطالعات استراتژیک دانشگاه جرج تاون طی مقاله ای دروا شنگتن بست زیر عنوان " از چه روسیاست های کاخ سفیدنا درست از آب درآمد " ، برای اولیسن بار بررسی های جاری را که عملاً " در امر تشخیص هدف ها (آزادی گروگانها) و یا " کمک به میانه روها " رسوب کرده بود، به مسیری جدیدی انداخت و بدینگونه در

خواهند خرید . چندی پیش جورج بوش معاون رئیس جمهوری همچنان ادعا کرد که : دیپلماتی ایالات متحده همچنان بر اصل پرهیز از تماس با تروریست ها جریان دارد و به همین دلیل هرگونه معامله ای را با آنها مطرود میداند . ولی کیست که نداند این ادعائی بوج و توخالی است . " کهن " مقاله ای خود را با این عبارات بی پایان می برد : " ما مدعی نیستیم که حکومت ما از یک جمع ریاکار تشکیل شده است - ولی به صراحت می گوئیم که اینان مردمانی هستند در غایت بیخبری و بدتر از آن ، افرادی خودخواه که خود را در دایره ای بسته ای حبس کرده و گوش ها را بروی هردلالت هوشمندانه ای بسته و عنا صراگانه ای را که قادرند با رئیس جمهوری " آزادانه " به مناظره بنشینند از گروه خود را ندانند " - حالیکه در واشنگتن ، در وزارت امور خارجه ، در وزارت دفاع و در کنگره شخصیت های بسیاری هستند که از " بله بله قربان - گوئی " پرهیز دارند و متاء سفاکانه هیچگاه آنها را به مشورت دعوت نمی کنند و دلایلش این است که این مردمان را آقای دونا لدریگان تا بنمی آورد ... بنا بر

ارتباط با حوادث تازه بنیاد ادعای رئیس جمهوری را زیر سؤال قرار داد . اکسیلگارد در ابتدای تحلیل خود به سخنان ریگان ، در پیام مسیخته نوا مبروی استناد می کند که بتکرار طی آن ادعای کرده است ؛ " مقصد اصلی اودستیابی به یک صلح شرافتمندانه در خلیج فارس و احیاء ثبات منطقه ی نفتی خاور میانه بوده است . " و در پی آن می پرسد : " آیا با گسترش جنگ و تنها جم نیروهای رژیم تهران به بصره وقت آن نرسیده است که رئیس جمهوری بشکست برنامہ و نادرستی دیدگاه های خود، توضیح قانع کننده ای ارائه دهد ؟ "

" آیا حجت الاسلام رفسنجانی که ظاهراً توجه بر نامه ریگان کاخ سفید را بعنوان رهبر نیرومند جناح میانه رو (و متمایل به غرب) رژیم برانگیخته است ، همان نیست که در حال به بسط جنگ و ضرورت غلبه بر رژیم عراق پای میفشارد ؟ "

اکسیلگارد ، میگوید : " استدلال ریگان و مشاورین همراهِ او با تاء کیدبسیار ارزش های سوق الجیشی ایسران و حسابیت موقع این کشور (از باب مجاورت با اتحاد شوروی) ، دا ثنا " در جهت اثبات این نظریه را آمده است که رفع اختلاف و بازگشت به مناسبات عادی با ایران برای دیپلماتی ایالات متحده جنبه ای حیاتی دارد - آنها در عین حال مدعی شده اند که جمهوری اسلامی نیسز جندی است برای پایان دادن به نزوای بین المللی و با زیایی نقش خود بعنوان یک رژیم مسئول در خا نواده ی جهانی به کوشش های دست زده است . " ولی جزئیات وقایع جاری گواهی میدهد که " تقلا ی جمهوری اسلامی برای نجات از بن بست انزوا (خواه در قبال شرق و خواه در رابطه با غرب) تنها در راستای این هدف بوده است که عراق را از انبنداری شرق و غرب محروم کند و رژیمی شبه خود دست نشاندگی خود در این کشور را لوده

بریزد و از آن پس نیز دیگران را مرحله به مرحله از انبنداری خود رها کند . با فهم این واقعیات است که ایالات متحده با پسند پیش از آنکه رویه ی خطرناک کنونی بنا بر استمرار به جزئی از آسیاست دراز مدت آمریکا تبدیل شود ، از برداشته های فعلی خود چشم پشو شود و راه تر ترک گوید . " اکسیلگارد در زمینه ی خطر نفوذ شوروی که به بیانه ی اصلی ارتباط با رژیم تهران تبدیل شده معتقد است ؛ " این نظریه نیز دیگر اعتباری ندارد ، حتی همانها که در کاخ سفید فراوان بر آن تکیه میکنند ، بروشنی میدانند که موقع کنونی شوروی در ایران بدانگونه که پیشتر گمان میرفت ، از نیروی تعیین کننده ای برخوردار نیست . "

تحلیل گرامریکا ثیبا توجه به حوادتی که به سفر مک فارلین و معا مله با رژیم تهران انجام مید ، نتیجه می گیرد ؛ " زبان بزرگ در آنجا ظاهر شد که دیپلماتی ایالات متحده در چشم جهان نیان بعنوان یک دیپلماتی دنیا لهر نقش گرفت ، زیرا طراحان کاخ سفید ، بجای اتکاء به اطلاعات و دریا فت ها و نتیجه گیری های مستقل خود ، به تشویق های اسرا ثیسل

پشت جبهه اسلامی

بقیه از صفحه ۱

درواقع تا جنگ جهانی اول چنین بود که سربازان طرف‌های درگیر، درجبهه‌های می‌جنگیدند، حال آنکه جمعیت غیرنظامی، دور از جبهه‌ها، خسارت‌هایی و مالی مستقیم نمی‌دید.

از جنگ جهانی اول به بعد، بویژه با وارد شدن عنصر نیروی هوایی در جنگ، پای جمعیت غیرنظامی نیز به جنگ کشیده شد. تا سیاست اقتصاد و صنعتی، که به گونه‌ای ماشین جنگ را تغذیه می‌کردند، همان گونه در معرض حمله‌های هوایی قرار گرفتند که ساختارهای عمومی و خانه‌های مردم.

خاصه در جنگ جهانی دوم این ویرانی و کشتار را منتهای بسیار مهیب یا فستت. بسیاری از شهرهای اروپای غربی و شرقی، بسیاری از شهرهای شوروی تا ۶۰ درصد ویران شدند. یعنی از هر فردی ساکن در جنگ ویران شده بود. دامنه‌های ویرانی‌ها در برخی محله‌های شهرها به ۹۰ درصد بیشتر می‌رسید.

ماه‌ها رساله‌ها، درس‌لگرددیا ن جنگ جهانی دوم، مجله‌های آلمانی عکسی از محله‌های در شهر بندری هامبورگ چاپ کرده بود. این عکس، انسانی را از پشت نشان می‌داد که یک پایش را از دست داده بود و در حالی که به چوب‌زیربغل تکیه زده بود، به منظره‌ی روبرو نگاه می‌کرد که تا فاصله هزاران متر جزایری از خاک و تخته‌و آهن نبود. یک ساختمان آباد در آن عکس دیده نمی‌شد.

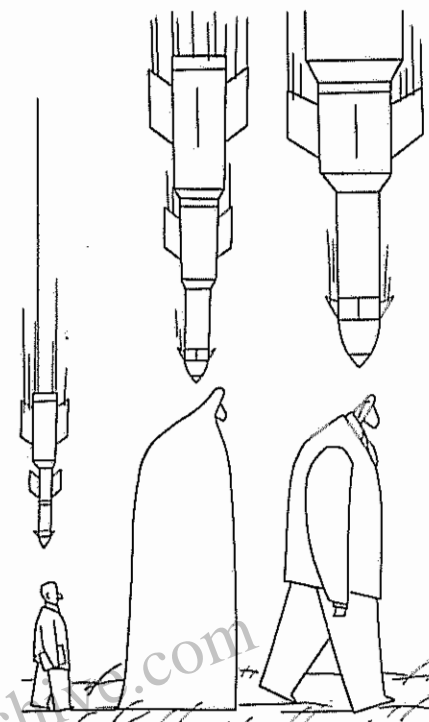
آدنایر نخستین صدراعظم آلمان فدرال در آن بخش از خاطرات خود که به روزهای پس از پایان جنگ اختصاص داده شده، درباره‌ی شهر کلن که و شهردار آن بود می‌نویسد در اینجا می‌بایست کارها را نه از صفر که از زیر صفر شروع می‌کردیم. تا زه پس از رونق ویرانی‌های جنگ بود که به نقطه‌ی صفر می‌رسیدیم و می‌دیدیم که تا سیاست آب، برق، تلفن، راه‌آهن شهری - خلاصه همه چیز ویران شده است.

در جای دیگری از جبهه جنگ، منظره از این هم بسیار رهولناکتر بود: در هیروشیما که در فاصله چند ساعت به تلی از خاکستر تبدیل شد و ناگهان صد هزار نفر کشته شدند.

کشورهای که بر آن‌ها این مصیبت‌ها رفت، تا زه در برابر حمله‌های هوایی آماج دگی داشتند، پناهاها می‌جهیزی پیش‌بینی شده بود و زیرها بموقع بمبارا در می‌آمد، و گرنه جمعیت غیرنظامی صدمه‌ای بمبارا تب بیش از آن می‌دید که دیده بود.

و در ایران امروز، که شهرهای آن، جز جماران، تقریباً "دارای پوش هوایی نیست، آیا اصلاً پناهاها می‌کشا یسته؟ این نام‌ها وجود دارند؟ آیا آژیرها بموقع بمبارا در می‌آیند؟

آقای رفسنجانی، که مسلماً "در پناهاها

امنی زندگی می‌کند، از دوران بسا زو بغروشی تجربه‌هایی در امر ساختن ساز می‌کسب کرده است، و نباید فراموش کرد که ساختن ساز برای کارهای ساده ساختن ساز برای لازم وجود ندارد. چه رسد به اینکه مردم برای خود پناهاها می‌سازند که در برابر بمب‌ها و مپا شد.

سخنگوی شورای عالی دفاع با این سخنان عملاً "مسئولیت دولت را در حفظ جان مردم غیرنظامی لوٹ کرده است. می‌گوید که دولت فقط با جبهه‌ها ردارد، و پشت جبهه‌ها را، از جمله ساختن پناهاها را، خود مردم باید اداره کنند.

از اومی برسیم: شما که به مردم اصلاً اجازه نمی‌دهید که در باره مسائل جنگ و صلح اظهار نظر کنند، چگونه از آن‌ها می‌خواهید که مسئولیتی چنین سنگین بپذیرند که از گنجایش مالی و جسمی و فنی آن‌ها بیرون است؟ مگر پناهاها ساختن، با زی‌بجگانه است که بتوان و مسائل و سایر آن‌ها را به راحتی فرا هم آورد؟

پناهندگی سیاسی

بقیه از صفحه ۱

اسپانیای دوران فرانکو و اسپانیای پس از آن از این حیث نمونه برجسته‌ای است. در زمان فرانکو دهها هزار اسپانیایی مخالف رژیم به عنوان پناهنده سیاسی در سرزمین‌های مختلف اروپای غربی و آمریکا زندگی می‌کردند. برای آن‌ها که در آن زمان در اسپانیا یا قانونی نبود که پناهندگان را در زیر چتر خود حفظ کند یا اگر بود، بدستی‌جرا نمی‌شد و دست‌خوش هوساکی‌های دستگاه اجرائی خودکام می‌بود.

اما امروز هیچ دولتی در جهان نیست که درخواست پناهندگی سیاسی شهروندان اسپانیایی را بپذیرد، زیرا استبداد فرانکو جای به‌نظامی دموکراتیک سپرده است. اسپانیایی‌ها نیز که روزگاری در ازبه عنوان پناهنده سیاسی در خارج از کشورشان زندگی می‌کردند، پس از استقرار دموکراسی، همه‌بدانجا باز گشتند.

طرفه اینکه پس از انقلاب اسلامی هم بسیاری از کسانی که به عنوان پناهنده سیاسی در خارج زندگی می‌کردند، به ایران بازگشتند، پناهندگی در پی دگرگونی‌های انقلابی در ایران، دموکراسی نیز به این سرزمین بازگشته است. ولی چشم آن‌ها بسیار زود به واقعیت استبداد رژیم گشوده شد. و امروز ایران، در کنار افغانی‌ها و ویتنامی‌ها و کامبوجی‌ها

بیشترین رقم پناهندگان سیاسی را در خارج از کشور تشکیل می‌دهند.

اما به زعم حجت الاسلام محتشمی وزیر کشور رژیم اسلامی، ایران پناهنده سیاسی ندارد، و جالبتر آن که می‌گوید: "برابر مقررات بین‌المللی، ما در خارج از کشور پناهنده‌ای نداریم." وقتی که وزیر کشور رژیم تهران از مقررات بین‌المللی دم می‌زند، برستی که هر چه حیرت‌کنی، کم کرده‌ای. رژیم می‌خواهد که موران آن روز روشن از دیوار سفارخانه‌های بالارفتند و کامندان آن را به گروگان گرفتند، رژیم می‌خواهد که همین چند روز پیش روزنامه‌نگاری را که خود دعوت کرده بود، گرفت و بسه زندان انداخت، رژیم می‌خواهد که رهبران صراحت فتوا داده است کشتن اسیران جنگی جایز است، رژیم می‌خواهد که یه‌گذاذ اصلی شبکه بین‌المللی تروریسم است، و آقای محتشمی به عنوان سفیر سابق در سوریه با پناهاها در این جنبه کار، خوب اطلاع داشته‌باشد. عجیب که وزیر کشور چنین رژیمی از مقررات بین‌المللی دم می‌زند و می‌گوید مطابق آن مقررات، "ما پناهنده سیاسی نداریم."

از آقای وزیر کشور باید پرسید مقررات بین‌المللی را در مورد پناهندگی چه کسی تعیین می‌کند. وزارت کشور جمهوری اسلامی یا اداره‌های پناهندگی کشورهای مختلفی که به هزاران ایرانی حق پناهندگی داده‌اند؟

برای خالی نبودن عریضه، وزارت جهاد سا زندگی با همکاری روزنامه‌های صادره شده کیهان، را هنمایی برای ساختن انواع پناهاها چاپ و منتشر کرده است. ولی باید گفت که برای ۹۵ درصد از مردم این کشور، ساختن پناهاها به همان اندازه غیرممکن است که چاپ آن را هنما برای یک چا پناهاها است.

گیریم که مردم، بغرض محال، بتوانند پناهاها بسازند، یعنی از حیث فنی و مالی توان آن را داشته‌باشند. زمین فضای لازم برای آن را از کجا گیر بیاورند؟ و انگهی چرا پس از هفت سال جنگ، تا زه به فکر ساختن پناهاها افتاده‌اید؟

مگر نمی‌گوئید که در "استانه پیروزی" قرار دارد؟ مگر نمی‌گوئید که پشت حریف را به خاک سائیده‌اید و دیگر توان حرکتی جدی ندارد؟ آیا همین که

به مردم می‌گوئید مسائل پشت جبهه دیگر با شما نیست و آن‌ها باید خودشان فکری به حال خویش بکنند، نشانه آن نیست که جنگ بیش از آن طول خواهد کشید که شما می‌گوئید، که ممکن است شهرهای ما از این هم که هست بسیار ویران‌تر شوند، که ممکن است بیگناهان بیشتری در راه جنون قدرت خمینی به خاک و خون کشیده شوند؟

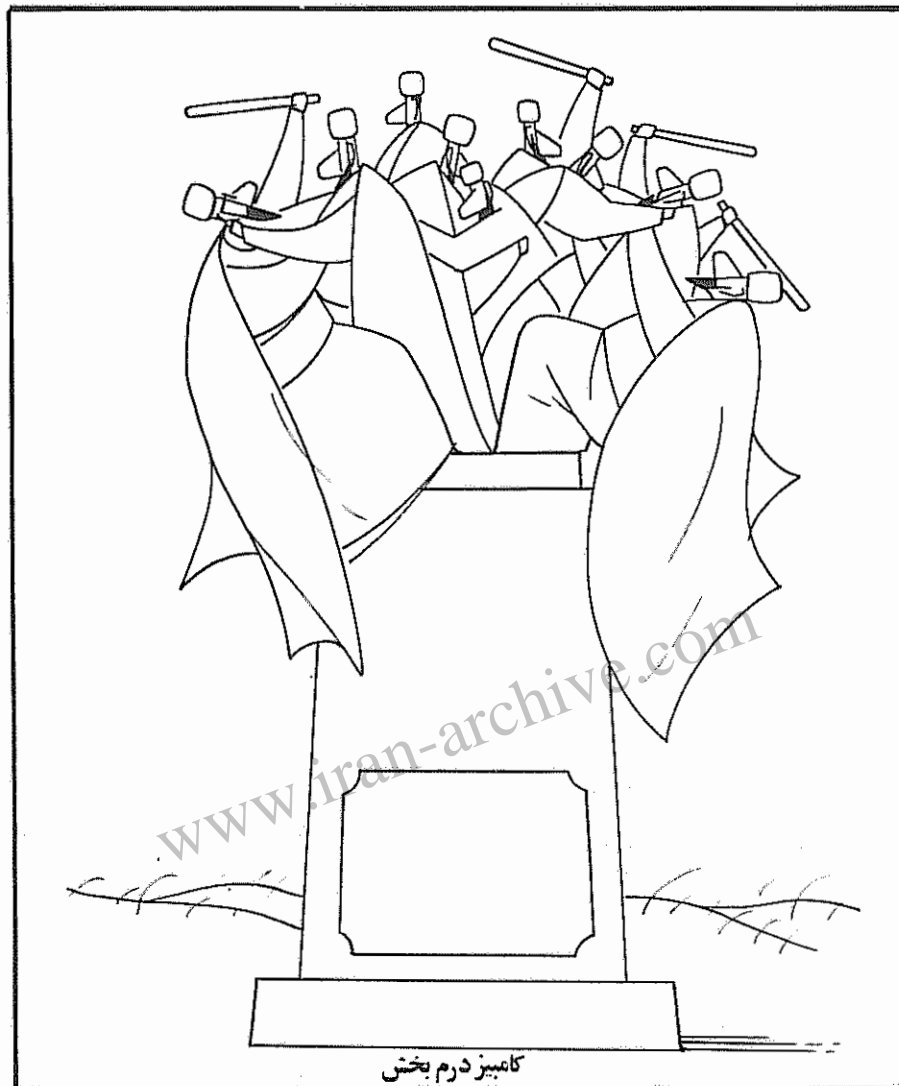
۶۵/۱۱/۱۸

آقای محتشمی می‌گوید که ایرانیان پناهنده به کشورهای خارج می‌توانند برگردند، و شرطی قائل می‌شود، اما شرط او این نیست که دادگاه‌های صالح که کارشناسان معتبر بین‌المللی نیز بر کار آن نظارت داشته‌باشند، به امر آنها رسیدگی کند، بلکه شرط او این است که درخواست کنندگان با زگشت "علیه مصالح مردم و کشور توطئه نکنند و جنایتکار نباشند."

از وزیر کشور رژیم اسلامی باید پرسید از این دهها هزار نفری که در دادگاه‌های عدل اسلامی شما "جنایتکارانی شناخته شدند که علیه مصالح کشور اقدام می‌کردند و به مرگ یا زندان‌های طولانی محکوم شدند، کدام‌کس توانست از حق قانونی داشتن وکیل مدافع، از یک دادرسی عادلانه و از کمترین آن مواهیب برخوردار گردد که در کشورهای دموکراتیک شهروندان را در برابر برخورد سرپهای احتمالی دستگاه حاکمیت می‌کند؟ پناهندگان ایرانی از زندگی در غربت هیچ دل خوشی ندارند، از خودسرپهای رژیم وحشت دارند که داستان کل آن، قانون را مزاحم خود می‌دانند.

خود منتظری جا نشین اسمی خمینی و حتی میرحسین موسوی نخست‌وزیر اسلامی سخنانی گفته‌اند که پناهاها را از زندگی مصیبت‌بار صدها هزار ایرانی گریخته‌به‌خارج ز کشور می‌دانند. ولی آیا هرگز در این باره به فکر نشسته‌اند که این فراری‌ها ببقا ز کشور به کدام سبب است. مردم ایران ناگهان عیب و علتی پیدا کرده‌اند، یا آن‌ها که عیب و علت در رژیم است که مردم ایران با آن سر سازگاری ندارند و نخواهند داشت؟

آینده رژیم اسلامی

کامبیز درم بختی

هرجا که سیاستی باشد، نبرد قدرتی هم هست. سیاست از جمله بدین معنی است که حزبها، گروهها و انساها برای تسخیر قدرت دولتی با یکدیگر به نبرد می پردازند. آنجا که این نبرد نباشد، سیاستی هم وجود ندارد. چه دردموکراسیها و چنه در دیکتاتوریهها - همهجا این راه و رسم وجود دارد. ولی تفاوت نبرد قدرت دردموکراسیها با دیکتاتوریهها در این است که دریکسی قاعدههای بازی رعایت می شود و در دیگری نمی شود. شاید هم بتوان گفت که قاعدههای بازی در رژیم با یکدیگر فرق می کند.

دریکسی مجاز نیست که به حریف ضربههای خطا بزند، حال آنکه در دیگری هیچ ضربه ای خطا بشمار نمی آید. آنچه امروز در جمهوری اسلامی می گذرد، نبرد قدرتی است مانند نبرد قدرت در همه دیکتاتوریهها. نبردی است که تاکنون در سطحی پائین تر از خمینی - ولی فقط یک درجه پائین تر از آن - بشدت تمام در جریان است و در آن، حریفان هر ضربه ای که بتوا نند به یکدیگر می زنند. از آغا رژیم تهران تاکنون تقریباً هیچ کس مطالبی قوا نین و قاعدههای جاری، حتی در خود جمهوری اسلامی، حریف خود را از میدان بدر نکرده است. مهدی بازرگان همان گونه با شبه کودتایی از صحنه خارج شده که ابوالحسن بنی صدر، از این پس نیز نبرد قدرت در مجراها و مسیرهای عادی جریان نخواهد داشت، چنان که اکنون نیز ندارد.

البته همواره ضربهها مستقیماً "متوجه حریفان اصلی نیست، ضربهها غیر مستقیم وارد می آید. ضربهها گاه می توانند بسیار نزدیک به حریف فرود آید. چنان که در مورد مهدی هاشمی در ارتباط با حسینعلی منتظری دیدیم. نیز گاه می توانند بسیار دور از حریف فرود آید - چنان که در مورد جلال ساید روزنا مهنگار را میگوید، و تری ویت فرستاده کشیش اسقف کاتربری،

در ارتباط با هاشمی رفسنجانی می بینیم. مخالفان رفسنجانی این قدر زور ندارند که بتوا نند کمک فارتین فرستاده و ویژه ریگان را با زدا شت کنند، هر چند که چنین قصدی داشتند، ولی این قدر زورشان

فریبی زیر نام

پاد زهر کمونیسیم

بقیه از صفحه ۳

دل بستند و همین خصلت عاریتی بود که بر اعتبار سیاسی امریکا صدمات جدی وارد ساخت و سبب شد که سایرین و حتی دوستان و همپیمانان ما بخود بگویند که سیاستهای امریکا، محصول مراجع امریکا نیست، "قبلاً" اشاره کردیم: برداشت هائی از این قماش فقط چند هفته ای است که در مذبوعات و رادیوها و تلویزیونهای امریکا بچشم می خورد که طبعاً "باید دلیل آنرا به حساب حوادث (جنگ - آدمربائی - تدارکات تروریستی در غرب) نوشت و گرنه پیش از این هرگز بر سرش جاننداری از این گونه مطرح نبود که: "آیا

دست نیا زند.

با زداشت کنندگان تری ویت و جلال ساید خوب می دانند که در رند چکار می کنند، هر چند که دست خود را رونمی کنند. آنان اگر به روزنا مهنگار را شها مجا سوسی می زند، ولی در باره فرستاده اسقف کاتربری چه می توانند گفت که خود با رها با وی به مذاکره نشسته اند؟

به هر حال پیامهای آنان بسیار صریحتر از آن است که رفسنجانی آن را در نیاید. از سوی دیگر بسیاری نشانهها حکایت از آن دارد که رفسنجانی در مذاکره با غرب و امریکا - اسرا ثیل بیش از آن جلو رفته است که بتوا نند بسا دگی عقب گرد کند. اما در عین حال خود را در برابر تندروهای رژیم آسیب پذیرتر از آن می بیند که بتوا نند به نزدیکی خود با غرب

آشکارا اعتراف کند. این است که تا کنون تناقض آمیزی انتخاب کرده است بدین ترتیب که با هر گاه می که به سوی غرب بر می داند، دشمنان هم از زبان جاری می سازد. ولی دشمنان او منتظر فرصت نشسته اند تا از این تناقض گوئیها به عنوان حربه ای علیه او استفاده کنند.

کوشش رفسنجانی برای این است که تا خمینی حیات را در رونگی می کشد، از او و برای جاندا ختن قدرت خود سود بگیرد. ولی خمینی این قدر که در بندنگاهداشتن قدرت لغزان خویش است، برای جان نشین شدن رفسنجانی تب و تاب بی نشان نمی دهد. او نه تنها به آینده ایران اهمیت نمی دهد، بلکه چنین پیداست که برای آینده رژیم نیز اهمیتی قائل نیست.

رادیو ایران ساعت های بختی برنامه

برنامه اول
ساعت ۷/۳۰ تا ۸/۳۰ ساعت ۱۷ تا ۱۸ به وقت تهران: روی امواج کوهسار ردف های ۲۵ متر (فرکانس ۱۷۵۰ کیلوهرتز) و ۳۱ متر (فرکانس ۹۵۰ کیلوهرتز) و ساعت ۲۲/۵۵ تا ۲۳/۵۵ تهران روی امواج کوتاه ردف های ۳۱ متر (فرکانس ۹۴۰ کیلوهرتز) و ۲۱ متر (فرکانس ۷۱۷۰ کیلوهرتز).

برنامه دوم
ساعت ۶ تا ۶/۵۵ روی امواج کوهسار ردف های ۱۹ متر (فرکانس ۱۵۵۰ کیلوهرتز) و ۳۱ متر (فرکانس ۹۵۰ کیلوهرتز) و ساعت ۲۲/۵۵ تا ۲۳/۵۵ تهران روی امواج کوتاه ردف های ۳۱ متر (فرکانس ۹۴۰ کیلوهرتز) و ۲۱ متر (فرکانس ۷۱۷۰ کیلوهرتز).

کرد.

نیز خبرگزاریه می گویند که با زداشت تری ویت در لبنان به نبرد قدرت در رژیم تهران بر می گردد. تری ویت برای نخستین بار بنود که با تروریستهای نزدیک به رژیم تهران به مذاکره می پردازد. با اینهمه به خطری که در ماه موریتها پیش مندرج بود، خوب آگاهی داشت که گفت اگر گرفتار شد برای آزادی او با جی نبرد از ندوبه خوشونت

رسید که بتوا نند جلال ساید روزنا مهنگار را که برای شرکت در کنفرانس مطبوعاتی رفسنجانی به تهران خوانده شده بود، دست کم برای چند روزی هم که شده، با زداشت کنند. ساید را به آنها مجا سوسی برای اسرا ثیل با زداشت کردند، ولی او برای سفر به ایران از کنسولگری رژیم تهران در فرانکفورت روا دید معتبر گرفته بود و در برنا مه پائینی سفر نیز که مصاحبه با هاشمی رفسنجانی بود شرکت

در یافت رژیم جمهوری اسلامی ظهور اعتدال بنا بر مفا هم متعارف و معقول آن امکان پذیر هست؟ واگر هست آیا در تمیز معتدل از نا معتدل همین کافی است که گروهی قاصدی روانه کنند و به "اعتدال" خود بیاوند و اعتمادمخاطب را برانگیزند؟ واقعیت این است که امریکا ثیان علی رغم فرصتها و امکانهای وسیع مادی و مطالعاتی، در فضای سیاست خارجی خود، چندان که در خور آما دگیهای یک ابر قدرت است، از تجربیات غنی و اطلاعات مطمئن و راهگشا (به ویژه از حال و هوای جهان سوم) بهره مند نیستند. آنگونه که تا یسته است از عواطف مللی که قرن ها از فشار استعمار روا ستبداد بسته آمده اند آگاهی ندارند. آنچنان که سزاوار است به شکردهای حریف جهانی خود پی نبرده اند. پس از جنگ جهانی دوم - در این چهار دهه ای که مصادف با حضور "ابر قدرت

امریکا " در صحنه سیاست بین المللی است، وجهه امریکا ثیان تحت تأثیر ناپختگیها، تصمیمات عاریتی و عجولانه، تضادهای آشکار در دیدها و روشها و از همه خطرناک تر در نباله روی از سیاست هائی که بسود خود با قدرت امریکا سودا کرده اند، بسختی آسیب دیده است.

نگارنده در مقاله ای (قیام ایران شماره ۱۷۹) با عنوان: "دیپلماسی امریکا بکجا کشیده میشود"، به پاره ای از این کج رویها ناپختگیها، طی سی و سه سال گذشته و تنها در ارتباط با ایران اشاره کرده و از تفصیل مجددشان بی نیاز است. تضاد عریانی که امروز در مسیر ارتباطات پنهانی با رژیم جهانی "ولایت فقیه" همچناناً زنا پختگیهای امریکائیسیتی حکایت می کند، در این است که از یکسو بر "چرخش اصولی" سیاستهای خود

"به ترک حمایت از رژیمهای فاسد و خودکامه" شاهده می آورند و از سوی دیگر به "حکومت" فاجری پل می بندند که با سیعت و رذالت ذاتی خود بغض و کین ملتی را برانگیخته و شنیدنی است که این بازی را به حساب "تدبیر" می نویسند که گویا تنها پاد زهر کمونیسیم در منطقه است. مسافری از ایران، نقل می کرد تا پیش از حوادث اخیر "مرگ بر شیطان بزرگ" عربدهای حزب الله بود و سکوت پاسخ مردم ولی ظاهراً "دوره ای است که همه چیز در جریان جا بجائی است.

حرف آخر اینکه مهم نیست، بیسرداری سراغ از این یا آن خواهد گرفت یا نخواهد گرفت، مهم این است که ملت ایران از حوادث بیاموزد که در این میدان باید بر مشیت ذات خود متکی شود که قائلانکاء است و مشیت دیگری در کار نیست.

بقیه از صفحه ۱

وینستون یکسره بطرف پلکان رفت. تلاش برای بکار گرفتن آسا نوسور بیهوده بود. بطور معمول، آسا نوسور خیلی بندرت کار می کرد تا چه رسد به این روزها که مصادف بود با "هفته تنفر" و ضمن سسایر برنامها، خاموشی برق را تمبرین می کردند. در مسیرو پلکان، سرهبریج، تصویرهای کوچک تری از همان صورت بزرگ بچشم می رسید که نگاهش را مستقیماً به رهگذران دوخته بود و زیر آن نوشته بودند: "برای بزرگ بشما مینگرد!" آپا رتمان وینستون در طبقه هفتم قرار داشت. در آن طرف پنجره یک هلیکوپتر در لابلای ساختمانها چرخ می زد که گاهی مثل یک مگس آبی، بسیار دور بنظر می رسید و سپس مانند یک پیکان، با حرکت قوسی نزدیک میشد و داخل خانهها را از پشت شیشه دید میزد. سرنشینان این هلیکوپتر یک دستا زما مورین "گشت کنترل افکار" بودند...

از فاصله یک کیلومتری، عمارت بلند "وزارت حقیقت"، جایی که وینستون در آن کار می کرد، قابل تشخیص بود. این عمارت غول آسا که بشکل هرم ساخته بودند و سیمترا ارتفاع داشت و بر باند آن، سه شاعر جزیبی با حروف درشت تزیینی نقش بسته بود:

جنگ یعنی صلح

آزادی یعنی بندگی

جهالت یعنی قدرت!

این آغا زکتاب معروف جورج اورل است بنا م ۱۹۸۴.

کتاب ۱۹۸۴ اندکی قبل از مرگ نویسنده، در سال ۱۹۵۰ انتشار یافت و در همان سالها، روزنامه نگار و مترجم فقید ایرانی دکتر مهدی بهره مند به ترجمه آن همت گماشت اما کسانی که آن زمان این کتاب را به زبان فارسی خواندند تعدادشان زیاد نبود و حتی یکی از آنها با ورنمیکرد که ممکن است سی و چند سال بعد، داستان خیالی "اورل" در ایران صورت تحقق پیدا کند.

جا معیبه که آیت الله خمینی بوجود آورده دقیقاً همان جا معارول است. همان تصویرهای بزرگ، همان شعارها، همان تعبیرها، همان نهادها، همان گشتها، همان زندگی و همان رسوم و همان حرفها. بنا بر این جای تعجب نیست اگر رئیس جمهوری، در چنین جا معیبه، ساعتها حرف بزند و صغری و کبری بچیند و استدلال کند و نتیجه بگیرد که آزادی یعنی بندگی!

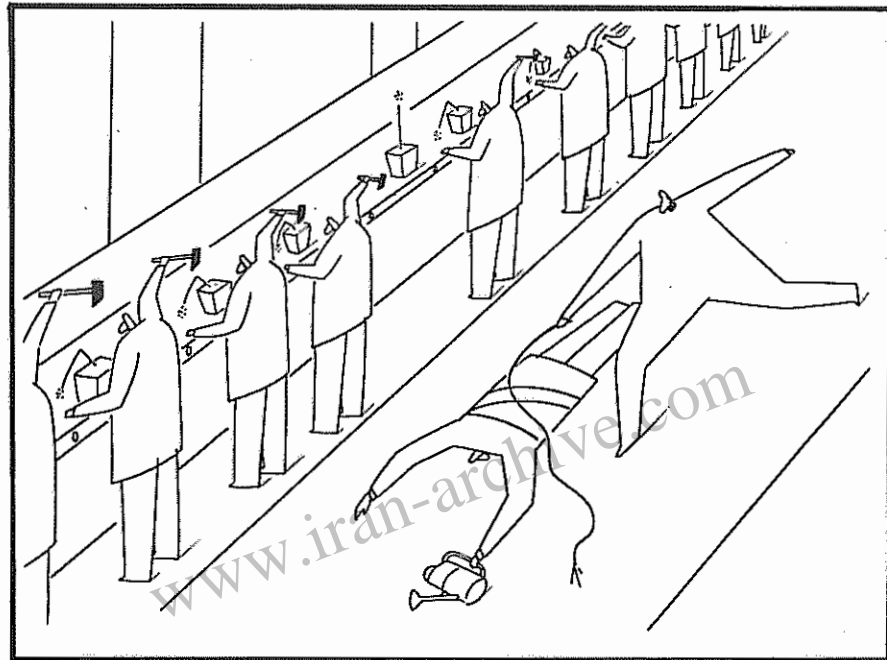
حجت الاسلام والمسلمین سید علی خامنه ای، خطبه نماز جمعه را به بحث در باره "آزادی" اختصاص داد و حرفهای بیهمبافته است که جوابش فقط دو کلمه است: "آقا سید علی آقا، برو کشتک را بساب!"

یکی از شعرای بزرگ فرانسه با مرد عوامی که در همسایگی منزل او دکان لبنیات فروشی داشت سلام و علیکی برقرار کرده بود. روزی لبنیات فروش به او گفت: استاد، من اشعاری گفته ام و قصد دارم

آقا سید علی آقا کشتک را بساب!

آنها را چاب کنم. خیلی ممنوع میشوم اگر شما دفتر اشعار مرا بخوانید و شرحی بر آن بنویسید. شاعر عزیز، دفتر اشعار لبنیات فروش را گرفت و خواند و بعد از چند روز بیضمیمه یا ددا شتی برایش پس فرستاد. این یادداشت عبارت بود از یک صفحه بزرگ کاغذ که پشت و روی آن، شاعر با خط بسیار ریز از جمله را تکرار کرده بود: "دوست عزیز، ترا چه به شاعری؟ کشتک خودت را بساب".

آزادی در فرهنگ غربی با منشاء و ریشه آزادی در اسلام و فرهنگ اسلامی بکلی متفاوت است. پس مسلمانان همانطور که از زنده رند گوشت خوک و شراب بخورند "آزادی" و حقوق بشر نیز بر آنها حرام است. مقدماتی را که حجت الاسلام خامنه ای چیده است اگر کسی قبول کرد طبعاً "بسه همین نتیجه میرسد. بدلیل اینکه آقای خامنه ای در تعریف "آزادی"، آن را نقطه

آن کشورها بی در نظر بینندگان و نویسندگان غربی آزادتر است که در آن رواج پیدا کرده است. در این کشورها بیشتر با شد. وقتی می پرسند کدام کشور دنیا از همه آزادتر است بعضی از کشورهای اسکاندیناوی و اروپای شمالی و شمال شرقی را که در آنها آزادی جنسی بصورت بی بندوبار رواج دارد نام می برند. پس آزادی اساساً در مفهوم غربی اش همین است که تمنیات نفسانی و خواستها و شهوات وهوی وهوس و آزادی است و بتواند هر کاری که میخواهد انجام دهد...

این تعریف آزادی غربی از دیدگاه حجت الاسلام رفسنجانی است. متقابلاً "حجت الاسلام آزادی اسلامی را اینطور تعریف می کند: "ریشه آزادی در اسلام عبارت است از شخصیت و ارزش ذاتی انسان که بنده هیچکس غیر از خدا نمیشود و در حقیقت ریشه آزادی انسان، توحید و معرفت خدا و شناخت خداوند است...

معنایش اینست که انسان باید از غیر خدا، چه آن غیر خدا یک شخص یا شجره یک تشکیلات و یک نظام غیر الهی باشد و چه عادتها و سنتهای رایج غیر الهی باشد باید طاعت و عبادت نکند و فقط احکام الهی را عمل کند. نظامی را که الهی و متکی بر تفکر الهی است قبول کند. رهبر و ماموران را که ارزشهای الهی را طاقت کند، ولی امری را که خدا معین کرده است مورد قبول دانسته و از او طاعت کند و در همه حرکات و رفتار در این چهار چوب فقط زندگی کند و غیر از این چهار چوب هیچ اطاعتی نکند و فقط بنده باشد..."

هر کس بهره ای از سواد متعارف داشته باشد بهولت تشخیص میدهد که بحث "آزادی" کمترین ارتباطی به بحث "توحید" ندارد و بقول خود آخوند خراسانی مع الفارق است. این شگرد کهنه همان معرکه گیر است که به مردمان شمشاد گفت بنویس "ما را" و وقتی او کلمه ما را نوشت خودش شکل مار را روی کاغذ ترسیم کرد و به روستایان بیسواد گفت: ما را بدهید، ما را نیست یا آن؟! ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست عرض خود میبری و زحمت ما میداری

مقابل "توحید" قرار می دهد. پس اختیار کردن "آزادی" بمعنای نفی "توحید" است و البته کسی که قائل به توحید نباشد مسلمان نیست و مشرک است. حجت الاسلام خامنه ای میگوید: "ریشه آزادی در غرب عبارت است از خواست و تمایلات انسان... در تمدن و فرهنگ غربی، صحبت از آزادی که می کنند شامل آزادی سیاسی، پارلمانی، حق انتخاب و قانونگذاری، حق کسب و کار و بقیه امور و فعالیت های فردی شهوانی است...

بحث کردن در باره هر چیزی صلاحیت می خواهد. آخوندی که معنی آزادی را نمیداند و از عهده تعریف کلمه آزادی بر نمی آید چه حق دارد در باره آزادی صحبت کند؟ خودش از کلمه آزادی چه می فهمد که بخواهد آن را برای دیگران تجزیه و تحلیل کند؟ بحث آزادی از آن مباحثی است که فیلسوفان و متفکران بزرگ عالم با احتیاط به حریم آن نزدیک میشوند و وقتی ضابطه عقل از میان رفت و حکومت جهل برقرار شد دیگر کسی پروای این حرفها نمی کند. حتی حجت الاسلام خامنه ای هم بخودش اجازه میدهد راجع به آزادی داد سخن بدهد و ادعا کند آنچه از زمان سقراط و فلاطون تا به امروز در باره آزادی گفته و نوشته اند حرف مفت بوده است. آزادی این نیست که انسان را زده و اختیار نداشته باشد و نتواند آزادانه فکر کند و تصمیم بگیرد. آزادی اینست که انسان از خودش سلب آزادی نکند و عنان اختیارش را بدهد بدست رمال و دغانویس و روضه خوان، چون آنها عقلشان مافوق عقل بشر است و طبق ادعای خودشان و از طرف خدا به فرمانروائی زمین منصوب شده اند.

آقای خامنه ای می گوید منشاء و ریشه

نامه نهضت مقاومت ملی ایران

شاخه انگلستان به اسقف کلیسای کاترنبوری

لبنای دست نشاندگان خود که منشاء اغلب کروتا نگریها در آن کشور می باشد، جلب کند. در حالی که رژیم آزاد می سریعاً بنام بنده آن عالیشان می باشیم. از شما شترتقا داریم برای آزادی هزاران ایرانی بیگانه نیز که در زندانهای خمینی به خاطر اندیشه و عقاید خود تحت شکنجه و آزار قرار دارند دعا کنید. ما به تحقیق می دانیم که ظلم هرگز بر عدالت چیره نخواهد شد. عالیشان خواهش می کند است مراتب احترامات و تقدیر ما را بپذیرید. هیئت اجرا شبه نهضت مقاومت ملی ایران - انگلستان

عالیشان را بر ترک، رانسی اسقف اعظم کلیسای کاترنبوری: این نامه را از طرف نهضت مقاومت ملی ایران، انگلستان گروه مخالف رژیم خمینی که متعهد برای استقرار دموکراسی و احترام به حقوق بشر و برقراری عدالت در ایران است، جهت استحضار شما ارسال می داریم. احسان می خواهد، احسانات عمیق خود را در مورد گرفتاری شما بنده عالیشان با آقای تری ویت که قربانی توطئه خونین تروریسم دولتی در لبنان گردیده است، استرازدادارد. از فرصت استفاده نموده توجه ما را به این واقعبینان غیر قابل انکار ریجنی همدستی و همکاری بنیادین رهبران جمهوری اسلامی با گروههای شیعه

۷ فوریه ۱۹۸۷

ایران هرگز نخواهد مرد

نشانی:

QYAM IRAN
C/O G. B.
17, bd RASPAIL
75007 PARIS
FRANCE

